

1862. þetta árið hefir veitt verið organistanum við dómkirkjuna í 11. júlím. Reykjavík af þeim tveim sveitarfélögum, er heyra til safnaðar dómkirkjunnar. Um þetta efni skal yður nú kunngjört, yður til leiðbeiningar og til þess þér birtið það hlutaðeigendum, að stjórnarráðið ekki sér sér fært að fá því til leiðar komið, að launaviðbót þessi sé greidd af efnum dómkirkjunnar, eður úr ríkissjóði, og með því bæjarstjórnin í Reykjavík hefir færzt undan að greiða framvegis gjald þetta, þá virðist ekki eptir atvikum málsins vera næg ástæða til að leggja samþykki á hina fyrri uppástungu bæjarstjórnarinnar 29. nóvemberm. 1860, en eptir þeirri uppástungu átti bærinn og hreppur sá, er heyrir til safnaðarins, í sameining að greiða launaviðbót þessa, með þeim skilmálum, sem nákvæmar voru til teknir.

11. júlím. **43. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um danska þýðing alþingistíðindanna.**

Með bréfi yðar 3. maím. þ. á. hafið þér, herra stiptamtmaður, sent hingað skjal frá forseta hins síðasta alþingis, Jóni Guðmundssyni, settum málaflutningsmanni við landsyfrréttinn; fer hann þess á leit, að hin danska þýðing alþingistíðindanna árið 1861 megi burt falla, eður að frestað verði að skera úr um borgunina fyrir þýðing þessa fyrir fullt og allt þangaðtil konungur sé búinn að leggja allrahæstan úrskurð á þegnlega bænarskrá alþingis 23. júlím. 1861, eður að minnsta kosti þangað til málið í heild sinni verði borið undir álit og úrskurð alþingis, þess er haldið verður árið 1863; en til vara hefir hann farið fram á, að hætt verði við þýðinguna sé hún ekki nú þegar búin, nema svo sé, að þýðingin fáið hér í bænum fyrir 3 eður 4 marka borgun fyrir hverja örk af hinu íslenzka eptirriti. Um þetta efni skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar, og til þess þér kunngjörð það hlutaðeiganda, að úrskurður sá, sem dómsmálastjórnin hefir lagt á málefni þetta í bréfi til stiptamtmanns 22. janúarm. þ. á.¹ verður að standa

1) Bréf þetta er prentað hér á eptir í viðbæti við árið 1862.

óbreyttur, og skal því við bætt, að hver örk af hinni dönsku þýðing alþingistíðindanna, sem búin er til hér í bænum, er borguð 48 skillingum. 1862.
11. júlím.

44. Bréf dómsmálastjórnarinnar til biskupsins yfir Íslandi, um ríkisskuldabréf, er almennar stofnanir eiga. 11. júlím.

Í bréfi 29. apríl. p. á. hafið þér, háæruverðugi herra, beðið um tilstyrk hinnar íslensku stjórnardeildar til þess, að ritað verði á tvö óuppsegjanleg konungleg skuldabréf, er þér hafið keypt fyrir fê Kaldaðarnes spítala, að þau sæu eign spítala þessa, og til þess, að um þetta verði gjörð athugasemd í bókum fjárstjórnarinnar, en skuldabréf þessi, sem nú hljóða upp á þann, er þau hefir í höndum, eru:

Prise-Obligation (herfangs-skuldabréf) nr. 8506, dagsett 25. janúarm. 1812, að upphæð . . . 1000 rdl. og Statsgjælds-Obligation (ríkisskuldabréf) nr.

10831, dagsett 11. ágúst. 1813, að upphæð 1000 rdl.

Með því það og opt geti við borið, að þér, sem forstöðumaður ýmsra almennra stofnana, sæuð neyddir til að kaupa slík skuldabréf, ef þér eigið að geta ávaxtað fê stofnananna, þá hafið þér þar að auki beðið um að fá vísbinding um, hvernig slík skuldabréf verði keypt og geti fengizt rituð í bækur fjárstjórnarinnar, án þess þér sem reikningshaldari hafið nokkra ábyrgð af því.

Um þetta efni skal yður kunngjört, að hin almenna regla verður að vera sú, þegar kaupa skal óuppsegjanleg konungleg skuldabréf fyrir fê opinberra stofnana, að hlutaðeigandi reikningshaldari borgar fêð inn í jarðabókarsjóð Íslands fyrir stofnun þá, er það á, með því skilyrði, að jafnmikið fê verði borgað aptur út úr ríkisfêhirzlunni hér í bænum, til þess að fyrir þetta fê verði keypt hér konungleg skuldabréf, og síðan ritað í bækur fjárstjórnarinnar, að sú eður sú almenn stofnun sê eigandi þeirra. En hvað snertir þau tvö skuldabréf, sem að ofan eru nefnd, þá skal þess getið, að ef þér ekki heldur viljið selja þau